

РЕШЕНИЕ

№ 41582

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **9579** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.268 ДОПК.Образувано е по жалба на „Прагматика Консулт“ ЕООД,[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет.4, чрез управителя К. В. К., срещу Решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място].

Оспореното съдебно решение, е издадено на основание чл.267, ал.2, т. 5 ДОПК, а оспорването му пред съда е на основание чл.268 от същия кодекс.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място] е незаконосъобразно, поради неправилно приложение на закона, тъй като с обжалваните пред Директора на ТД на НАП С. разпореждания постъпилите от „Прагматика Консулт“ ЕООД суми по сметка на НАП са разпределени за погасяване на задължения, за които е направено от дружеството надлежно възражение за погасяването им по давност.

Посочва се, още че дружеството било подало жалба срещу Решение № ПИ-231 от 17.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение негова жалба срещу Разпореждане с изх. №С250022-137-0003608 от 12.06.2025 г., издадено от А. Д. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с което е отказано да се прекрати събиране на описани в същото публични вземания, тъй като е прието, че същите не са погасени по давност, като е било образувано адм. д.№ 8198/2025г.

Иска се отмяна на оспореното решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място].

В с.з. за жалбоподателя „Прагматика Консулт“ ЕООД се явява управителят на дружеството, който поддържа жалбата по съображенията в същата.Претендира присъждане на разноски. В

писмени бележки излага доводи в насока, че издаденото разпореждане изх. № С250022-137-0003608/12.06.2025г. на А. Д. - Публичен изпълнител при ТД на НАП - С., в частта му, с която по подадено от „Прагматика консулт“ ЕООД възражение с вх. № С250022-000-0332896/09.06.2025г. с искане за прекратяване на събирането на посочени във възражението публични задължения на дружеството поради погасяването им по давност, е отказано отписването и прекратяване на събирането поради погасяването им по давност на публични задължения на дружеството - съответно на публични вземания на НАП по изп.д. № 22150034053/2015г., описани в мотивите на обжалваното разпореждане в частта „Описание“ е потвърдено с Решение № ПИ-231 от 17.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., което е отменено с влязло в сила решение на АССГ по адм. д.№ 8198/2025г. Не се доказва в производството твърдението на органа по приходите, че е настъпило спиране на давността по отношение на цитираните в обжалваното решение публични вземания на основание чл. 172, ал. 1 т. 5 от ДОПК. Счита, че не се доказало в настоящото производството твърдението в обжалваното решение, че на „Прагматика консулт“ ЕООД била надлежно наложена обезпечителна мярка с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170022-022-0039194/06.07.2017г., като с това постановление бил наложен запор на банковите сметки на дружеството в „ОББ“ АД и „Българска банка за развитие“ ЕАД, като от момента на запора (без да е посочено кой е този момент) настъпило спиране на погасителната давност по отношение на процесните публични задължения за лихви и това спиране продължавало от тогава. Счита, че цитирания в обжалвания административен акт запор на банкови сметки на „Прагматика консулт“ ЕООД по Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170022-022-0039194/06.07.2017г., от една страна, не е действително наложен, а от друга - дружеството не е уведомено за такъв запор. Не е наложен и цитирания в решението запор на банкови сметки на дружеството в „ББР“ ЕАД.Самият административен орган в решението си и в съдебното производство признавал факта, че и двата твърдени от него за наложени запори на банкови сметки на длъжника (в „ОББ“ АД и в „ББР“ ЕАД) са „без данни за връчване на дружеството“. И твърдените в решението от административния орган като наложени запори на сметки в „ОББ“ АД и „ББР“ АД представлявали сами по себе си предприето от публичния изпълнител действие по принудително изпълнение по смисъла на чл; 172, ал. 2 от ДОПК за събиране на изискуемите към момента на издаване на постановлението за налагането на запора публични вземания - предмет на образуваното изпълнително дело. Те категорично не са „обезпечителни действия“, защото изпълнителното дело е вече образувано и със запорите се цели събиране на публичните вземания, а не обезпечаване на някакво бъдещо събиране. По тези запори банката е трябвало на само да запорира сметката, но и да преведе наличния авоар по сметка на НАП за погасяване на задължения по изпълнителното дело, по което е запора, т.е. това си е изпълнително, а не обезпечително действие. Съгласно ТР № 7 от 15.04.2021 г. по тълк. дело № 8/2019 г., ОСС на ВАС I и II колегия, лицето, срещу което се предприемат действията по принудително изпълнение, следва да бъде наясно, че бездействието на вискателя е приключило и той заявява претенциите си за плащане на публичното задължение. Не може,да бъде прекъсната давността, без длъжникът да е узнал за това. В заключение, иска се отмяна на оспореното решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място] и връщане на преписката със задължителни указания по приложение на закона.

В с.з. ответникът - директора на ТД на НАП С., се представлява от юр.К., която оспорва жалбата.Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки намира процесното Решение №ПИ-272/21.08.2025 г. за законосъобразно, постановено при спазване на всички законови изисквания. Счита, че жалбата срещу същото следва да бъде отхвърлена, въпреки представеното от жалбоподателя Решение №35753/30.10.2025 г. по адм.

дело №8198/2025 г. по описа на АССГ, с което по жалба на „Прагматика Консулт“ ЕООД е отменено Решение №ПИ-231 от 17.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., както и потвърдените с него разпореждане с изх. №0250022-137-0003608/12.06.2025 г., Разпореждане с изх. №С250022-125-0195838/12.06.2025 г. и разпореждане с изх. №С250022-125-0195839/12.06.2025 г., издадени от А. Д. на длъжност публичен изпълнител при ГД на НАП С.. Със същото се връща преписката на публичния изпълнител за ново произнасяне по молба за погасяване по давност с вх. №С250022-000-0332896/09.06.2025 г. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението. Съгласно решението, на страница 9, преписката следвало да се върне на публичния изпълнител, който да извърши повторна проверка и да изясни дали е връчено съобщение за доброволно изпълнение на длъжника и в кой момент са наложени обезпечителни мерки, за да може да се определи дали същите имат характер на действия, спиращи или на действия, прекъсващи давността. Този въпрос щял да бъде изяснен едва след повторното произнасяне на публичния изпълнител. Ето защо, към момента няма ясен и категоричен отговор на въпроса основателна ли е жалбата, подадена от „Прагматика Консулт“ ЕООД. Твърди се още, че действията по налагане на заповест и възбрана имат обезпечителен характер независимо от момента на тяхното издаване и по своята същност представляват действия, спиращи погасителната давност. Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с: издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действие по принудително изпълнение, обективизирано в съответен акт. В този смисъл, за да е налице прекъсване не е достатъчно в хода на изпълнителното производство да бъде извършено какво да е действие, а е необходимо да бъде извършено действие по същинско принудително изпълнение, обективизирано в нарочен акт, който следва да бъде връчен на съответния адресат, а такъв не е бил издаден. Тези действия са конкретни и са насочени срещу имуществото на длъжника, те целят удовлетворяване на кредитора и погасяване на публичното вземане. Още повече, че законодателят ясно разграничава кои действия са обезпечителни и кои по принудителното изпълнение. Съгласно чл. 198, ал. 1 от ДОПК обезпечението се извършва, с: 1. налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб; 2. със заповест на движими вещи и вземания на длъжника; 3. със заповест на сметките на длъжника; 4. със заповест на стоките в оборот на длъжника. С оглед изложените по-горе аргументи, можело да се направи обоснован извод за законосъобразност на разпореждане с изх. №С250022-125-0249653/25.07.2025 г. и разпореждане с изх. №С250022-125-0255061/30.07.2025 г., с които са разпределени постъпили по изпълнителното дело суми, потвърдени с оспореното решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място].

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа страна:

Срещу „Прагматика консулт“ ЕООД с[ЕИК] е образувано изпълнително дело №22150034053/2015 г. по описа на ТД на НАП С. за събиране на установени и изискуеми публични вземания.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С170022-022-0039194/06.07.2017 г./л.32, делото/ на осн. чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК е наложен заповест върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени на доверителни управление, находящи се в „Българска банка за развитие“ ЕАД и „Обединена българска банка“ АД, без данни за връчване на дружеството.

Изпратено е заповестно съобщение на осн. чл. 215, ат. 1, т. 1 от ДОПК с изх. №0170022-003-0185678/06.07.2017 г. до „Обединена българска банка“ АД, във връзка с което в ТД на НАП С. е постъпил отговор на заповестно съобщение с изх. №230-ОПЗ/170026221/07.07.2017 г./л.35/, от

който е видно, че запорът е наложен и по сметката на длъжника има недостатъчно авоар за обезпечаване на вземането. По изпълнителното дело е заведен втори отговор от търговската банка с изх. №ИД-10887/ 26.03.2019 г./л.36/, с който е извършено уведомяване, че предстои служебно закриване на банкова сметка с титуляр „Прагматика консулт“ ЕООД.

Изпратено е запорно съобщение на осн. чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК с изх. №0170022-003-0185677/06.07.2017 г. до „Българска банка за развитие“ ЕАД, без данни по административната преписка за връчването до банката и лицето и без постъпил отговор на запорно съобщение/ което е прието и в оспореното решение на Директора на ТД на НАП/. Изпратено е искане на осн. чл. 212 от ДОПК/л.39/ до търговската банка за представяне на отговор на запорното съобщение, и не се спори, че е получена информация, че дружеството „Прагматика консулт“ ЕООД не е клиент на „Българска банка за развитие“ ЕАД.

По административната преписка се съдържа информация за извършена справка в регистъра на БНБ за период 31.10.2016 г. - 24.02.2025 г., от която е видно, че няма открити банкови сметки и сейфове на името на „Прагматика консулт“ ЕООД.

С ПНОМ с изх. №0220022-022-0022028/05.04.2022 г./ л.37/ на основание чл. 200 от ДОПК и чл.205, във връзка с чл.195, ал.1 -3 от ДОПК е наложена възбрана върху недвижим имот – търговски обект/магазин в [населено място], описан подробно в постановлението.

Не се спори, че по изпълнителното дело е постъпила молба за погасяване по давност с вх. №С250022-000-0332896/09.06.2025 г. Същата е оставена без уважение от публичен изпълнител при ТД на НАП С. като неоснователна, във връзка с което е издадено разпореждане с изх. №С250022-137-0003608/12.06.2025 г. С Разпореждане с изх. №С250022-125-0195838/12.06.2025 г. във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г., на основание чл. 219, във връзка с чл. 240 от ДОПК публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 2 500,00 лв., постъпило на 11.06.2025 г., като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец №6 за периоди през 2018 г., начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки- декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2015 г., начислени лихви за корпоративен данък по Данъчна декларация по ЗКПО за периоди през 2014 г. С Разпореждане с изх. №С250022-125-0195839/12.06.2025 г. във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г., на основание чл. 219, във връзка с чл. 240 от ДОПК публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 4 000,00 лв., постъпило на 11.06.2025 г., като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец №6 за периоди през 2018 г. и 2019 г., начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки-декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2015 г. и 2016 г., начислени лихви за корпоративен данък по Данъчна декларация по ЗКПО за периоди през 2015 г.

Постановено е Решение №ПИ-231/17.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което са оставени без уважение като неоснователни жалби срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в разпореждане с изх. №С250022- 137-0003608/12.06.2025 г., разпореждане с изх. №С250022-125-0195838/12.06.2025 г. и разпореждане с изх. №С250022-125-0195839/12.06.2025 г. са потвърдени като правилни и законосъобразни. Решението е обжалвано по административен ред пред АССГ с жалба с вх. №Ж-22-666#4/30.07.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. и е образувано административно дело №8198/2025 г. по описа на АССГ, първо отделение, 69 състав.

С Решение № 35753/30.10.2025г. по адм. дело №8198/2025 г. по описа на АССГ, първо отделение, 69 състав/ окончателно, съгласно чл. 268, ал.2 от ДОПК/ АССГ е отменил по жалба на

„Прагматика консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4, Решение № ПИ-231 от 17.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., както и потвърдените с него Разпореждане с изх. №С250022-137-0003608 от 12.06.2025 г., Разпореждане с изх. №С250022-125-0195838 от 12.06.2025 г. и Разпореждане с изх. №С250022-125-0195839 от 12.06.2025 г., издадени от А. Д. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.; Върнал е преписката на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] за ново произнасяне по молба за погасяване по давност с вх. №0250022-000-0332896 от 09.06.2025 г. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението. АССГ е посочил, че нито публичният изпълнител в разпореждането си за отказ, нито ответникът в решението си, правилно е възприел правно значимите за изтичането на давността факти и обстоятелства и съответно е достигнал до необоснован извод, че към момента на подаване от жалбоподателя на възражението за изтекла давност, поради спирането ѝ не е изтекъл давностен срок за нито едно от задълженията, което обуславя материална незаконосъобразност на оспорените актове. Приел е, че следва да се изясни с какви действия е образувано изпълнителното производство и дали е връчена покана за доброволно изпълнение на длъжника, съответно дали това е станало преди или след издаване на процесните ПНОМ, за да се прецени дали те имат спиращ или прекъсващ давността ефект. Че в зависимост от тази преценка следва да се изложат изводи по приложението на чл.171 и чл.172 от ДОПК, но не общо, както е било посочено в разпореждането /от т. 1 до т. 4, т. 27, от т. 30 до т. 31, т. 33, от т. 45 до т. 47, от т. 49 до т. 51, т. 63, т. 65, т. 73, от т. 77 до т. 79, от т. 92 до т. 94, т. 101 и т. 117/, а при изписване на основанието и периода на съответното публично задължение.

След цитираните разпореждания, в хода на изпълнителното производство са издадени още две разпореждания за разпределение на постъпили суми:

С Разпореждане с изх. №0250022-125-0249653/25.07.2025 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 1 500,00 лв., постъпило на 23.07.2025 г., като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец №6 за периоди през 2019 г., начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки- декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2016 г. и начислени лихви за корпоративен данък по Данъчна декларация по ЗКПО за период през 2015 г.

С второто Разпореждане с изх. №0250022-125-0255061/30.07.2025 г. е разпределено плащане в размер на 1 800,00 лв., постъпило на 29.07.2025 г., като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец №6 за периоди през 2019 г. и начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки- декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2016 г. и 2017 г.

Цитираните две разпореждания са оспорени пред Директора на ТД на НАП С.. С Решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място] , е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. №Ж-22-931/11.08.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от „Прагматика консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от управителя К. В. К., срещу Разпореждане с изх. №С250022-125- 0249653/25.07.2025 г. и Разпореждане с изх. № С250022-125-0255061/30.07.2025 г.

С решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. директорът на ТД на НАП [населено място] е приел, че : „Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски са публични вземания и като такива се събират от публичните изпълнители по реда на ДОПК, освен ако в закон е предвидено друго. Срещу длъжника „Прагматика консулт“ ЕООД е

образувано изпълнително дело №22150034053/2015 г. по описа на ТД на НАП С. и по същото е предприето разпределение на събрани суми с процесиите разпореждания. След образуване на изпълнителното производство по реда на ДОПК, съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 8 от същия кодекс, задълженото лице няма право на избор кои задължения да погаси при разпределението на сума, постъпила в хода на делото по банковата сметката за принудително събиране на публични държавни вземания. В посочената хипотеза публичните вземания се погасяват в следната последователност: разноски, главница, лихви, като преди да се пристъпи към погасяване на главници и лихви за разнородните публични вземания следва да се погасят разноските, свързани с обезпечаването и принудителното изпълнение.

Когато изпълнителното производство е за събирането на разнородни вземания и постъпилата по делото сума не е достатъчна за погасяването им в пълен размер, приложение следва да намери редът, посочен в чл. 219, ал. 1 от ДОПК. С посочената разпоредба законодателят е предвидил привилегии при конкуренция на публичните вземания, обособени в няколко групи: 1. за данъчните и митническите задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски - съразмерно; 2. за други публични задължения, които постъпват направо в държавния и/или местния бюджет - съразмерно; 3. за други публични вземания - съразмерно. Съгласно посочената норма на първо място се погасяват вземанията, включени в първа група - за данъчните, митническите задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски. Едва след това и при наличие на остатък от постъпилото плащане, се пристъпва към погасяване за вземанията от втората група и съответно - при наличие на остатък на сума след това. се пристъпва към погасяване на вземанията и от третата група.

При изчисляване общия размер на задълженията в дадена група се включват както техните главници, така и относимите към тях акцесорни вземания за лихви. Погасяването на разнородни задължения, включени в съответната група (накратко наричани подгрупи - например за данъци), се осъществява съразмерно, като за всеки род задължения се взема предвид общата сума на главниците и лихвите към тях. В настоящия случай предмет на изпълнителното дело са задължения от първа група, като са налице две подгрупи, а именно - подгрупа задължения за данъци и подгрупа задължения за задължителни осигурителни вноски. След определяне на частта от плащането, която следва да бъде разпределена за погасяване на конкретен род задължения по подгрупи, първо се погасяват всички главници. При погасяване на главниците на еднородни вземания не се прилага съразмерност между различните видове задължения, а погасяването се извършва с последователност от най-старото към най-новото задължение, определено според датата на доброволното му плащане. По аргумент на разпоредбата на чл. 76 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), при наличието на няколко задължения се погасява най-старото, а ако срокът за внасяне на две или повече задължения изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.

След пълното погасяване на главниците в съответната подгрупа се пристъпва към разпределение на плащането по лихви за този род задължения, съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 8 от ДОПК. Правилата за определяне на поредността на погасяване на главниците се прилагат и по отношение на лихвите.

Видно от гореизложеното, постъпилите суми се разпределят съразмерно спрямо общия размер на задължението в съответните подгрупи, формирани от главници и лихви, а вътре в самите подгрупи се погасяват първо главниците, и ако има остатък - лихвите. По този начин в рамките на различни подгрупи е допустимо погасяване на лихви в една подгрупа, при наличие на непогасени задължения за главници в друга подгрупа, при условие, че това съответства на съразмерното разпределение на постъпилите суми спрямо размера на задълженията в съответните групи. В този случай в предмета на изпълнение липсват главници, поради което разпределението в съответните подгрупи е извършено между остатъка от натрупаните лихви.

Всички горепосочени принципи, произтичащи от цитираните правни норми, са заложили и в алгоритъма на програмен продукт на НАП - Информационна система „Събиране“, който разпределя автоматично постъпилите в хода на изпълнителното производство суми за

погасяване на публичните задължения на лицата.

Жалбоподателят отправя искане да се прецени възможността за спиране на административно производство до произнасяне на съда с влязъл в сила съдебен акт по жалбата срещу Решение №ПИ-231/17.07.2025 г. Съгласно чл. 266, ал. 4 от ДОПК жалбата не спира действията по принудително изпълнение. Основанията за спиране на изпълнителното производство, с оглед характера на задълженията на „Прагматика консулт“ ЕООД, са изчерпателно посочени в чл. 222 от ДОПК - при поставяне на длъжника под запрещение до назначаването на настойник или попечител; при повикване на длъжника на учебен сбор - до завършването му; при смърт на длъжника - до приемане наследството; при смърт на законния представител на физическото лице - длъжник - до учредяване на настойничество или попечителство или назначаване на представител по чл. 11 от ДОПК; при смърт на единствения представляващ на юридическото лице - длъжник - до вписване на нов представляващ или назначаване на представител по чл. 11 от ДОПК; в други случаи, предвидени в закон. Настоящият случай не е такъв. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че няма предвидена правна възможност за спиране на административното производство по реда на чл. 266 и следващите от ДОПК. С оглед изложеното, настоящата инстанция счита, че не са налице основания за спиране на настоящото административно производство.

По изложените съображения обжалваните Разпореждане с изх. №0250022-125-0249653/25.07.2025 г. и Разпореждане с изх. № С250022-125-0255061/30.07.2025 г. са законосъобразни, постановени в съответствие с процесуалните и материалноправните изисквания на закона, а подадената жалба се явява неоснователна, и следва да бъде оставена без уважение “.

Срещу решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място] е подадена жалба пред АССГ.

По делото са приобщени документите от административната преписка и представените от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на доказателствата по делото, след извършената в резултат на обсъждането им и на доводите на страните проверка за законосъобразност, излага следните мотиви по съществото на спора.

Съгласно чл.266 от ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. В случай, че решаващият орган остави жалбата без уважение, длъжникът може да обжалва решението пред административния съд по постоянния адрес или седалището на длъжника в 7-дневен срок от съобщението.

В случая подадената жалба от „Прагматика консулт“ ЕООД срещу решението на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действия на публичния изпълнител, е допустима, тъй като е подадена в срок, от легитимирано да обжалва лице, срещу подлежащ на съдебен контрол акт. По същество е основателна.

Защитата на длъжника е регламентирана в Глава двадесет и седма – „Защита срещу принудително изпълнение“. Според чл.266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението. За третите лица срокът тече от узнаване на действието. Съгласно чл. 267, ал. 1 и ал. 2 ДОПК решаващият орган разглежда жалбата въз основа на данните по преписката и представените от страните доказателства и се произнася с решение в 14-дневен срок, като може да предприеме някое от посочените в т.1-6 действия. В случая жалбата е оставена без уважение, поради което е налице хипотезата на чл. 268, ал. 1 ДОПК и длъжникът има право на жалба пред съответния административен съд. Поради липсата на специална уредба относно съдържанието на решението, следва да се приложат общите норми на АПК и по конкретно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Решаващият орган не се е произнесъл по всички направени от длъжника възражения. Мотивите, доколкото може да се приеме, че са налице, с които жалбата е оставена без уважение, са бланкетни и неконкретизирани с оглед фактичката обстановка. С жалбата до директора изрично е посочено, че е подадено възражение за изтекла давност. Считано е, че оспорените пред директора на ТД на НАП две разпореждания са незаконосъобразни, защото постъпилите суми са разпределени за погасяване на погасени по давност задължения, за които е подадено възражение. Фактически и правни съображения и отговор на тези въпроси липсват в оспореното решение на директора на ТД на НАП, а вместо това е изложил бланкетни такива, че всички принципи, произтичащи от цитирани в решението правни норми, преимуществено относно последователността на погасяване на публичните вземания, били заложени в алгоритъма на програмен продукт на НАП - Информационна система „Събиране“, който разпределя автоматично постъпилите в хода на изпълнителното производство суми за погасяване на публичните задължения на лицата. Поставеният пред директора на ТД на НАП спорен въпрос е бил по приложението на разпоредбите на ДОПК относно погасителната давност по чл.171 от ДОПК.

Едва в писмени бележки ответникът, чрез процесуалния си представител излага и становище, че действията по налагане на заповест и възбрана имат обезпечителен характер независимо от момента на тяхното издаване и по своята същност представляват действия, спиращи погасителната давност, като съответно задълженията не са погасени по давност, а Разпореждане с изх. №С250022-125-0249653/ 25.07.2025 г. и Разпореждане с изх. №С250022-125-0255061/30.07.2025 г., с които публичният изпълнител е разпределил постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г., в частта, с които постъпилите суми са разпределени за погасяване на задължения, срещу които е подадено възражение за изтекла давност, са законосъобразни, тъй като тези задължения не са погасени по давност, предвид спиране на давността/ с ПНОМ/. По този начин не може да се санира констатирания порок, изразяващ се в липсата на фактически и правни съображения в оспореното решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. Следва да се отбележи, че за да бъдат предприети действия за принудително събиране на публичното вземане компетентният публичен изпълнител дължи да образува изпълнително дело, ако публичното задължение не бъде платено в срок – чл. 220, ал. 1 ДОПК. Образуването на изпълнително дело, както и изпращането на съобщение по чл. 221, ал. 1 ДОПК представляват действия на публичен изпълнител, като систематичното им място е в Раздел IV "Действия", Глава двадесет и пета "Принудително изпълнение". Съобщението за доброволно изпълнение по чл. 221 ДОПК има изцяло уведомителен характер и не е действие по принудително изпълнение. Към принудително събиране на публичните задължения може да се пристъпи след изтичане на срока за доброволното им изпълнение.

Налагането на обезпечителни мерки е регламентирано с нормите от Раздел II "Обезпечителни мерки", Глава двадесет и четвърта "Обезпечения" и доколкото е от компетентността на публичния изпълнител /чл. 195, ал. 3/, също представлява негово действие, но не такова, непосредствено свързано с принудителното изпълнение. Това е така, защото е възможно публичното задължение да бъде платено и да не бъдат предприети последващи действия за принудително събиране на вземането. Налагането на обезпечителни мерки е предвидено като основание /чл. 172, т. 5 ДОПК/ за спиране на 5 годишната давност по чл. 171, ал. 1 ДОПК.

Давността поставя възникването, развитието и погасяването на правните задължения, в зависимост от определен в съответния закон срок. Погасителната давност се прилага и по отношение на вземанията на Държавата. По същество тя представлява период от време, в който носителят на субективното право /в случая – Държавата/ може да претендира събиране на публичното вземане. Разпоредбата на чл. 171, ал. 1 ДОПК постановява, че "публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок". Основанията за спиране и прекъсване на тази давност са изрично и изчерпателно изброени в чл. 172, ал. 1 и ал. 2 ДОПК. Така, давността: а/ спира да тече

/ал. 1/: 1. когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2. когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение; б/ се прекъсва /ал. 2/ с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. От прекъсването на давността започва да тече нова давност – ал. 3 на чл. 172. Според разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на 10 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е трябвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

Директорът на ТД на НАП [населено място] е дължал отговор на поставените с жалбата пред него въпроси относно оспорените пред него Разпореждане с изх. №С250022-125-0249653/25.07.2025 г. и Разпореждане с изх. №С250022-125-0255061/30.07.2025 г., с които публичният изпълнител е разпределил постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г., в частта им с които постъпили суми са разпределени за погасяване, според жалбоподателя, за погасени по давност задължения, за които е подал възражение. Позоваването на изтекла погасителна давност е генерално средство за защита, поради което може да бъде упражнено във всяка фаза на административното или съдебно-административното производство и съответният компетентен орган в зависимост от положението, в което се намира производството, е длъжен да се произнесе по него. В това отношение Директорът на ТД на НАП е дължал обоснован отговор дали и респективно кои точно от задълженията, за които с Разпореждане с изх. №С250022-125-0249653/25.07.2025г. и Разпореждане с изх. №С250022-125-0255061/30.07.2025 г. публичният изпълнител е разпределил постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г., са погасени по давност, или не са погасени по давност и защо, като разгледа поотделно всяко едно от задълженията. Не може да се приеме, че отговор на тези въпроси се съдържа в постановеното предшествашо негово решение, за други оспорени пред него разпореждания на публичен изпълнител. Вместо това, в оспореното решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. е коментиран програмен продукт на НАП - Информационна система „Събиране“ и принципно последователността на погасяване на публичните вземания.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Преписката следва да се върне за ново разглеждане на директора на ТД на НАП С., като при новото произнасяне следва да се отговори на направените от жалбоподателя оплаквания и възражения, да се изследват и анализират действията на публичния изпълнител, като се изложат подробни и съдържателни мотиви, кореспондиращи с конкретно установената фактическа обстановка, въз основа на събрани релевантни доказателства.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за ДТ от 50 лева се явява основателна.

Така мотивиран и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 81- ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Прагматика Консулт“ ЕООД,[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет.4, чрез управителя К. В. К., срещу Решение № ПИ-272 от 21.08.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. №Ж-22-931/11.08.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от „Прагматика консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Разпореждане с изх. №С250022-125- 0249653/25.07.2025 г. и Разпореждане с изх. № С250022-125-0255061/30.07.2025 г.

ВРЪЩА преписката на директора на ТД на НАП С. за ново произнасяне съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Прагматика Консулт“ ЕООД,[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет.4, сума в размер на 50 лв., представляваща сторени по делото разноси.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: